

Махнуть рукою! Розіллять вино!
Хай крикне хтось — хай буде завірюха, —
Ах, як я хочу віднайти вікно
У сірім мурі одностайних рухів!

А в тім вікні нехай замерехтить
Чиєсь обличчя — вперте і сміливе,
Щоб знов життя — надовго чи на мить —
Розколихалось хвилию припливу.

Щоб погляд чийсь, мов трунок дорогий,
Переплеснувся найсвітлішим плином,
Де очі інших, очі ворогів
Не домішали яду чи полину.

І в душній залі буде знов рости
Така дитинна й божевільна мрія:
Що задля мене хтось зуміє йти
Крізь всі зневаги — так, як я умію!